

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum XLII. Ad pag. LXXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

iffe ab illo, ad exemplum patris Caroli, promotus: aut verò ab illo artes liberales habitas in pretio, (nec enim ullius est momenti, quod stellas interdum sibi fecerit *monstrari*, ut legitur in ejus vita ab homine Astronomo conscripta pag. 415 editionis Wecheliana) sed potius spretas. Id quod indubie factum est præ superstiosa optimi aliàs Imperatoris pietate, quæ & multorum in republica gerenda malorum fuit causa. Unde idem Theganus cap. 20. *Omnia prudenter & caute agens, nihil indiscretè faciebat, præterquam quod consiliarius suis magis credidit quàm opus esset. Quod ei fecit Psalmodia occupatio & lectio num assiduitas.*

SUPPLEMENTVM XLII.

Ad pag. LXXXI.

SEculum nonum floruit sanè Gallia & Germania viris Squibusdam doctis, præ aliquàm multis antecedentibus. Verissimum tamen est quod Dissertatio habet, ultima illius seculi perpetuis bellis fuisse infesta, atq; ideo tunc desuisse priorem etiam illius seculi Studiorum felicitatem. Liqueat sane ruditas illa ex testimoniis cum Synodi Valentinae tum Lupi Servati in Dissertatione adductis. Ruditatem Italiae produnt seorsim quæ adduximus Supplemento xxxvii ex Synodis, ab Eugenio secundo & Leone quarto Papis Romæ celebratis. Extat porò sub initium operis Reginonis de disciplina Ecclesiastica, formula *Inquisitionis secundum quam Episcopus inquirere debeat per vicus pagos atq; parochias sua dioceseos.* Inter alia verò ibi circa Presbyteros jubetur inquiri §. 83. *Si Epistolam & Evangelium benè legere possit, atq; saltem ad literam ejus sensum manifestare.* 85. *Si sermonem Athanasii Episcopi de fide S. Trinitatis, cujus initium est, Quicumq; vult salvus esse, memoriter teneat & sensum illius intelligat, & verbis communibus enuntiare sciat.* 88. *Ordinem quoq; reconcilian-*
di us-

di atq; unguendi infirmos, orationes quoq; eidem necessitati competentes, si bene scit legere aut memoriter enunciare. Ad quæ loca doctissime annotat Baluzius: ea erat seculi illius infelicitas, ut necesse esset Presbyteros ab Episcopis interrogari, utrum benè legere nossent. Additque, quendam Gislemarum, regnante Carolo Calvo, cum electus esset in Remensem Archiepiscopum, oblatum textum Evangeliorum aliquatenus quidem legere nihil tamen ejus intelligere potuisse. Fuisse autem illam Inquisitionis formulam passim receptam illa ipsa Caroli Calvi Regis ætate, rectè idem Baluzius in initio Reginoni operis admonuit lectorem.

Decimi seculi ruditas coëgit ipsummet Cardinalem Bellarminum in libello Chronologico in hæc verba erumpere. *Vide seculum infelix, in quo nulli scriptores illustres: nulla concilia: Pontifices parum solliciti de Ecclesia.* Specimen Latinitatis Romanæ exhibere apta est hæc Epistola Joannis XII Papæ, quam recitat Luitprandus Histor. l. 6. cap. 10. *Joannes Episcopus servus servorum Dei omnibus Episcopis (in concilio scilicet tunc ab Ottone Magno Imperatore Romæ congregatis) Nos audivimus dicere, quod vos vultis alium Papam facere. Si hac facitis, excommunico vos de Deo omnipotente, ut non habeatis licentiam ullum orinare & missam celebrare.* Eodem seculo, Imperante Ottone II, in Synodo Remensi Episcopus Aurelianensis non dubitavit profiteri: *Cum hoc tempore Roma nullus pene sit, ut fama est, qui literas didicerit, sine quibus vix ostiarius efficitur, qua fronte aliquis eorum (Paparum scilicet) docere audebit, quod minime didicit?*

Nec tamen hoc ita acceptum velim, quasi similis Romanæ barbaries in Gallia & Germania omnium obtinuerit. Fuisse enim etiam tunc aliquos, perpaucos tamen,
non-

non parum eruditos, inque iis eminuisse Hincmarum Remensem & nostrum Rabanum Maurum, indicant quædam ex illo ævo reliqua monumenta Historica, inque libros aliquot S. Scripturæ commentaria. Sunt tamen etiam plæraque illa non magni multum pretii, præter illud quod habent à sua vetustate & meliorum defectu. Nec enim in illis quidquam pene videas, præter nonnulla ex Latinorum Patrum scriptis, ut & Græcorum, sed paucis iisque Latine versis, petita: nullis linguæ sive Ebrææ sive Græcæ, ut nec ullis sive Philosophiæ sive veteris historiæ subsidiis suffulta, nisi quod in Rabani & Ruperti Tuitiensis scriptis liceat levem aliquam Ebrææ etiam & Græcæ linguæ peritiam observare. Est præterea in omnibus illis seculis, nullum natum scriptum, aut ex Philosophiæ, aut ex Medicæ Artis, sive ex Jurisprudentiæ, aut etiam ex limpida Philologiæ sive Græcæ sive Latinæ, fontibus promanans. In universum parum aut nihil in superstitionibus scriptis alicujus sublimioris & accuratoris literaturæ apparet. Ut proinde factâ cum Sarracenorum & Græcorum ejusdem tempestatis doctrinâ comparatione, Orientalibus illis merito palma sit tribuenda. Notatu porro dignum est, etiam circa finem seculi noni, cum res Galliæ essent perturbatissimæ, Fulconem Remensem Archiepiscopum ad scholas instaurandas magistrum Remigium Autisiodorensem, cujus commentaria in Psalmos & duodecim Prophetas, liber item de Divinis officiis aliaque nonnulla supersunt, Remos advocasse, teste Frodoardo in Remigii vita.

SUPPLEMENTVM XLIII.

Ad pag. LXXXII.

Quæ ex instituto Caroli Magni cæperunt in Episcopiis, quæ appellant, & Monasteriis olim scholæ, puerorum informationi & trivialibus duntaxat studiis fuisse dicatas, jam

Tt

tum